НАЧАЛНО УЧИЛИЩЕ „ ПЕТКО РАЧЕВ СЛАВЕЙКОВ”
ГРАД БЯЛА; ОБЩИНА БЯЛА; ОБЛАСТ РУСЕ
УЛ.”СТЕФАН СТАМБОЛОВ „ №52 ,ТЕЛ: 0817/7-34-61

УТВЪРДИЛ:
ВЕСКА АНГЕЛОВА
ДИРЕКТОР НА НУ „П. Р. СЛАВЕЙКОВ“ – ГР. БЯЛА

Правила и процедури за работата с деца, жертви на насилие и тормоз, деца упражнили насилие и тормоз и деца в риск в НУ“П. Р. Славейков“- гр. Бяла

2026-2027 учебна година

Разработени съгласно Заповед РД 09-5906/28.12.2017г. на Министъра на образованието и науката,

Настоящите правила имат за цел прилагането на цялостен училищен подход, полагане на координирани и последователни усилия за предотвратяване на тормоза и създаване на по-сигурна училищна среда.

Справянето с конкретни ситуации на тормоз и насилие е част от цялостната политика на НУ “П. Р. Славейков”-гр. Бяла. Намесата на учителите следва внимателно да се обмисли и планира. Тя трябва да бъде последователно прилагана, за да бъде максимално ефективна. Важно е да не бъдат омаловажавани и първите прояви на влошаване на отношенията между децата и поведение, което е неприемливо. Необходимо е още при най-малките сигнали и съмнения за тормоз да се предотврати ескалация на насилието и да се изпрати ясно послание, че такова поведения няма да бъде толерирано.

I. Задължения на персонала

1. Училищен координационен съвет

- Планира, проследява и координира дейностите за справяне с тормоза на ниво училище.
- Обобщава предложенията на класовете и изготвя общоучилищни ценности, правила и последици.
- Обсъжда и приема процедурите за докладване, регистриране и проследяване на случаите на тормоз.
- Прави мотивирани предложения до директора с цел подобряване на работата.
- Подпомага класните ръководители с материали или консултации със специалисти.
- УКС заседава най-малко един-два пъти в учебен срок и обсъжда изпълнението на плана, както и резултати от дейността си.
- При наличие на писмен или устен сигнал, УКС се събира в рамките на 24 часа.

- При възникване на кризисната ситуация веднага се уведомява Директора на училището, който в рамките на един час се подава сигнал в РУО и Отдел „Закрила на детето" и полицията.
- При възникване на кризисна ситуация или получен сигнал за ученик, жертва или в риск от насилие, се съставя индивидуален план за кризисна интервенция.

2. Класни ръководители

- Провеждат занятия в часа на класа, посветени на тормоза и насилието.
- С помощта на учениците приемат ценности, правила и последици при прояви на насилие.
- Запознават учениците с процедурата за съобщаване на случаи на тормоз.
- Реагират при всеки опит за насилие над ученик в клас, съгласно утвърдените процедури и приетите правила и последици.
- Участват в работата на екипа, сформиран по конкретен случай на ученик от класа им.
- Провеждат периодично превантивни занятия по проблемите на тормоза, като

могат да привличат различни специалисти от отдел „Закрила на детето", ДПС, МКБППМН и др.

- Информират учениците за Националната телефонна линия за деца 116 111.
- Информират родителите за дейностите по механизма, както и за приетите правила и процедури.
- Съдействат за включването им в дейностите на ниво училище.

4. Учители, които не са класни ръководители

- Включват темата за насилието в учебни единици, при които това е възможно.
- Поощряват и развиват съвместното учене, както и поведение на сътрудничество и взаимопомощ.
- Познават и използват установената система за информиране и съобщаване за случаи на тормоз над ученици.
- Познават правилата и последствията на класа, прилагат ги и изискват от учениците да ги прилагат.

5. Дежурни учители

- Спазват стриктно утвърдения от директора график за дежурство, следейки рисковите зони, в които е възможна появата на насилие и тормоз.
- Реагират според утвърдените процедури в ситуации на насилие по време на дежурството им.
- Оказват съдействие на колеги при установени от тях нарушения на ученици и докладват на УКС.

6. Непедагогически персонал

- Полагат грижи за предотвратяване на насилнически действия, на които станат свидетели.
- Познават основните принципи на действие и ги прилагат.
- Не допускат прояви на насилие и съобщават за тях на класен ръководител или член на УКС.

II. Действия на образователната институция при инцидент или проява на насилие и тормоз между ученици и върху ученици

1. Действия за прекратяване на насилието или травматичното събитие

Служителят на образователната институция, свидетел на случилото се или уведомен за него, се намесва незабавно, за да преустанови проявата на насилие или друго травматично събитие спазване на следните процедури:

В случай на **физически тормоз** децата трябва да бъдат разделени и да се прекрати физическият контакт между тях незабавно. Не трябва веднага да се разпитва за случилото се, да се обсъждат причините за насилието или да се изяснява ситуацията. Това може да се случи на по-късен етап. Важното е учителят ясно да обяви пред всички, че това е насилие и то е недопустимо поведение. В този момент не е добре да се разпитва за подробности и детето, което е потърпевшо, особено в присъствието на насилника и други деца, защото това може да урони неговото достойнство. Честа спонтанната реакция на възрастните е заставането на страната на

„жертвата" и наказване на „насилника". Ключово при интервенцията на възрастните е приемането на разбирането, че детето, обект на тормоз, не се нуждае от състрадание, а детето, извършител на тормоз, не се нуждае от наказание, особено което го унижава, а от състрадание, за да може то да развие това чувство към другите. Защото липсата на състрадателност е една от основните причини, поради която се упражнява тормоз.

➢ ***Реакции спрямо детето, което е упражнило тормоз:***

Когато става въпрос за **първа проява**, която не е тежка по отношение на нанесената вреда / рушене на материалната база, нематериални щети/ може да се приложи **подходът за възстановяване на щетата** или да се наложи друга предварително съгласувана мярка;

Когато се прилага подходът за възстановяване на щетата е необходимо задължително **да се уведоми класният ръководител.**

Като първа стъпка класният ръководител изслушва детето. Не е желателно детето да се изслушва съвместно с потърпевшото дете. След изясняване на ситуацията и постигане на договорка, класният ръководител за определен период от време може да проследява поведението на децата и да дава обратна връзка. Класният ръководител може да потърси съдействие и от другите учители, които също да проследяват поведението на децата и да реагират своевременно.

Подходът за възстановяване на щетите изисква време и по-задълбочен разговор с детето, което е извършило насилие, за да му се помогне да разбере какви са последствията от неговата постъпка. Поради тази причина е най-добре този подход да се приложи от класния ръководител на детето. Важно е учителят със спокоен и умерен тон, както и с държанието си, да покаже ясно, че проблемът е в начина на поведение, а не в личността на самия ученик, и че се действа с оглед отново да се възстановят ценностите, към които цялото училище се придържа, а не за да бъде наказан. Възстановяване на щетата е принцип, който предполага, че хората правят грешки. Грешките следва да бъдат поправени, като същевременно не се налагат наказания. Този принцип подчертава поемането на отговорност за неприемливо поведение и за позитивно решаване на проблема. Ключов момент във възстановяването на щетата е, че класният ръководител разговаря с ученика, а ученикът сам избира и решава как ще поправи грешката си, с което отново ще се възстанови нарушената ценност. С това негово решение трябва да се съгласи и ученикът, който е бил потърпевш от тормоза.

➢ **Реакции спрямо дете, което е обект на тормоз**

Работата с деца, които са обект на тормоз, трябва да бъде насочена към формиране у тях на умения за справяне с подобно поведение. Важно е класният ръководител да поговори с детето, по възможност още същия ден и да разбере какво точно се е случило. При този първи разговор е важно да се предложи на детето подкрепа, като се остави то само да определи какво точно ще му помогне да се почувства сигурно. Необходимо е да се подчертае поверителността на разговора, като се спомене кои ще бъдат уведомени за случилото се.

1. Погрешно е публично пред другите деца да се оказва подкрепа на потърпевшото дете, защото това допълнително ще урони достойнството на детето пред неговите връстниците;

2. Никога не трябва да се предлага среща между дете, жертва на насилие и неговия мъчител с цел да се помирят и да се разберат.

➢ **Реакции, спрямо наблюдателите:**

1. Не се отстраняват наблюдателите, когато се прекратява или управлява ситуация на тормоз като всички, които са били там да видят какво се прави съгласно правилата на училището;
2. Изтъкват се тези, които са се намесили в защита ценностите на училището. На останалите се споделя очакването да направят същото, ако се случи в бъдещето;
3. Убеждение за отговори на насилието с думи, търсене на помощ и съобщаване за случая.
4. Насърчение за грижа спрямо тормозеното дете.

2. Приоритетна грижа за здравето на всички ученици, участници в инцидента или насилието.

Служителят на образователната институция, свидетел на случилото се или уведомен за него, **сигнализира незабавно медицинското лице в училище**, за установяване нуждата от намеса на Бърза неотложна медицинска помощ. /Медицинското лице извършва преглед и сигнализира Бърза помощ, при нужда, след което описва състоянието, интервенцията и причината за нея в медицинския журнал/.

3. Сигнализиране за случилото се:

Незабавно се сигнализира за случилото се:

- **директорът** на образователната институция и **класният ръководител**;
- **родителите /настойниците, попечителите, други лица, при които детето е настанено като мярка за закрила на детето/ на учениците** – пострадали от насилие или инцидент и тези, които са упражнили такъв.

  1. Родителите трябва да бъдат уведомени за случилото се, както и за предприетите от училището действия за разрешаване на ситуацията;
  2. В разговора е важно да се акцентира върху необходимостта родителите да не критикуват другото дете, а да се опитат да погледнат на ситуацията през погледа на другата страна;
  3. Родителите трябва да бъдат запознати, че критиките, обидите и неглижирането на другото дете от тяхна страна само ще задълбочат конфликта;
  4. Разговорът трябва да бъде проведен на подходящо място, в партньорски взаимоотношения, като се предостави отворено пространство за споделяне на техните опасения и гледни точки;
  5. От разговора могат да бъдат изведени конкретни договорки кой какво може да предприеме и какво се очаква като резултат.
- **Дирекция „Социално подпомагане“ /ДСП/.** Компетентна да предприеме мерки за закрила е тази дирекция, която е по настоящ адрес на детето, това е адресът, на който детето пребивава. В случай на по-голяма оперативност и спешност може да се сигнализира дирекция „Социално подпомагане“ по местонахождение на училището по телефон, факс, електронна поща /данни за телефони, факс, електронна поща на дирекции „Социално подпомагане“ на територията на цялата страна са поместени на сайта на Агенцията за социално подпомагане /www.asp.government.bg/. До 24 часа от случилото се, сигналът се подава и писмено до ДСП.
- При невъзможност за осъществяване на контакт с дирекция „Социално подпомагане“ сигналът за инцидента и предприетите действия или за проявата на насилие може да се подаде на **Националната телефонна линия за деца 116 111 към Държавната агенция за закрила на детето**, която е с национално покритие, денонощна и безплатна. Сигнал може да бъде подаден до Държавната агенция за закрила на детето и устно на телефон /централа/ 02/933 90 10, 02/933 90 11, факс 02/980 24 15, по електронна поща на e-mail:

sacp.government.bg, в звеното за административно обслужване – приемна, на адрес: гр. София, ул. „Триадица“ № 2. Данни за териториалните поделения на Държавната агенция за закрила на детето, до които може да се подаде сигнал, са налични на официалната електронна страница www.sacp.government.bg.

- **Органите на МВР** /инспектор Детска педагогическа стая, оперативен работник/

4. Кризисна интервенция

В случай на травматично /кризисно/ събитие, настъпило за група ученици, вследствие на участие или присъствие на инцидента или упражнено насилие, водещо до риск от увреждане на физическото или психическо здраве, е възможно да се сезира Държавната агенция за закрила на детето, с искане за провеждане на кризисна интервенция. Данни за телефони, факс и електронен адрес на Агенцията са налични в сайта на ДАЗД. Кризисна интервенция може да се осъществи и от Министерството на образованието и науката – от психолози от Националната мобилна група за психологическа подкрепа, както и от психолози, работещи в социални услуги на територията на населеното място, в което е ситуирано училището, с активното действие и съдействие на дирекция „Социално подпомагане“, в качеството й на орган за закрила на детето на местно ниво.

5. Регистрация на инцидента или проявата на насилие

Регистрирането на инциденти или прояви на насилие се осъществява във въведения в училището ДНЕВНИК за описване на случаи на насилие и тормоз . В него се документират единствено ситуациите, съответстващи на **нива две и три според Приложение1 от Механизма за противодействие на тормоза и насилието в институциите в системата на предучилищното и училищното образование**, при които е необходима и намесата на координационния съвет. Ситуацията, която следва да се впише в Дневника със случаи, съдържа следната информация: дата, клас, вид насилие и ниво,.кратко описание на случая - кога се е случило, кои са участниците; кой служител е регистрирал ситуацията - име и подпис; какво е предприето като действия (намеса, превенция); кои отговорни участници са информирани (институции, органи, родители), как е приключила ситуацията или на какъв етап е и какво предстои.

На базата на вписаните ситуации, координационният екип извършва оценка на риска.

Екипът е отговорен за анализа и разпознаването на ученици, които участват и се въвличат в ситуации на тормоз, без значение дали извършват проявите или са пострадали от насилието. Анализът е подчинен на цели за извеждане на необходимост от индивидуална работа по случай с ученик, който се намира в ситуация на риск. Екипът създава процедура за откриване и работа по случай в училище.

Дневникът със случаи на училищен тормоз се съхранява от УКС.

6. Допълнителни действия в случай на упражнено насилие върху ученик от страна на служител в образователната институция

Директорът на образователната институция предприема незабавни действия за проверка на фактите и обстоятелствата по случая, след което изготвя доклад за резултатите, който представя на вниманието на началника на съответното регионално управление на образованието и на органите на МВР.

7. Екипно обсъждане на случая, с оглед превенция на иницидентии и прояви на насилие

Задължително случаите на инциденти и тормоз се обсъждат на заседение на екипа, създадан във връзка с Механизма за противодействие на тормоза и насилието в институциите в системата на предучилищното и училищното образование във всяка образователна институция, с участието на социални работници от отдела за закрила на детето към дирекция „Социално

подпомагане“, за анализ на случилото се и причините, които са го породили, както и планиране на мерки и действия, изпълнението на които ще доведат до трайно намаляване на случаите на насилие между деца, ученици и върху тях, и до снижаване на броя на инцидентите.

8.Привличане на външни специализирани доставчици на услуги за подкрепа на екипа за справяне със създалата се ситуация

Информация за доставчиците на социални услуги може да бъде получена от официалната електронна страница на ДАЗД /секция „Лицензиране“ – подменю „Регистри“ – „Регистър на издадените лицензи“, както и от отделите за закрила на детето, за наличните социални услуги на територията на всяка община.

III. Действия на образователната институция при наличие на деца в риск

Дете в риск, по смисъла на т. 11 от §1 на Допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето е:

а) чиито родители са починали, неизвестни, лишени от родителски права или чиито родителски права са ограничени, или детето е останало без тяхната грижа;

б) което е жертва на злоупотреба, насилие, експлоатация или всякакво друго нехуманно или унизително отношение или наказание в или извън семейството му;

в) за което съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие;

г) което страда от увреждания, както и от трудолечими заболявания, констатирани от специалист;

д) за което съществува риск от отпадане от училище или което е отпаднало от училище.

Съгласно Закона за закрила на детето, чл. 7 „Лице, на което стане известно, че дете се нуждае от закрила, е длъжно незабавно да уведоми дирекция „Социално подпомагане”, Държавната агенция за закрила на детето или Министерството на вътрешните работи.

Според Координационния механизъм, в случай че сигналът за насилие бъде приет от някой от визираните органи за закрила – получен от ДСП/ОЗД, ДАЗД или МВР (съгласно чл.7 от Закона за закрила на детето), той е длъжен да уведоми за това останалите незабавно до 1 час от регистриране на сигнала, включително по телефон и факс. Сигналът се изпраща в Дирекция „Социално подпомагане” по настоящия адрес на детето.

Началникът на отдел „Закрила на детето” определя отговорен социален работник, който извършва проверката на сигнала до 24-часа от постъпване на сигнала.

Когато сигналът се отнася за дете в риск, той ще бъде проучен от социалния работник, дори да е подаден анонимно. При проучването на сигнала социалният работник може да потърси съдействие от страна на училището – информация за детето във взаимоотношенията му с учениците, впечатленията на учителите, т.е. ще потърси информация, с която да бъде направена оценка на случая.

Изготвил: УКССН при НУ „ П. Р. Славейков“ – гр. Бяла